

[Finansministeren.]

Hr. Aksel Larsen sagde, at vi fortalte i fjor, at momsen var en afskyelig beskatningsform. Så vidt jeg erindrer debatten i fjor i marts måned, sagde hr. Aksel Larsen, at det, hans parti havde gjort sammen med hr. Sigsgaard, var, at man havde undgået, at regeringen sluttede et momsforlig med den daværende opposition på vilkår, som havde været borgerlige, liberale, og man havde i stedet for fået momsen indført, så det var blevet på socialistiske vilkår. Der var ingen påstand fra hr. Aksel Larsens side — og det kunne der jo heller ikke være — om, at de borgerlige eller de liberale partier betragter dette som en afskyelig beskatningsform, men der var den påstand, at hvis ikke det var blevet et forlig mellem S og SF, så var dette skatteforlig blevet meget værre. Det er jo helt givet for enhver, der har fulgt med, at de liberale partier i denne sal har ikke principielt vendt sig imod momsen, men har vendt sig imod, at man ikke kunne få momsen på de vilkår og inden for den økonomiske helhedspolitik, som vi anså for at være den rigtige.

Så siger hr. Aksel Larsen: det er ikke sikkert, at vi får et almindeligt fald i renteniveauet — samtidig med at han siger, at nu er der kredse på Børsen, der lugter morgenluft og derfor er interesserede i denne regering, altså børshajer, spekulanter osv. Det, der er sket i de sidste dage på Børsen, er, at der er ved at komme et fald i renteniveauet — og så kan man godt sige, det er kredse på Børsen, men det er det jo ikke; det er jo bygherrernes, det er de sociale byggeselskabers salg af obligationer, som her skal formidles; det er byggeriets vilkår, det er erhvervslivets vilkår i fremtiden, der skal afgøres, og det er så afgørende for hele vort erhvervsliv, at det stigende kursniveau og det faldende renteniveau kan fastholdes, at den tillid, der er ved at blive skabt på Børsen, ikke forsvinder. Det har ikke noget at gøre med det, man siger, at det er, fordi det er kapitalister. Nej, det er det hele, der er afhængigt deraf, og derfor skulle hr. Aksel Larsen i hvert fald kunne glæde sig med os andre over, at der er denne kursstigning i gang. Det er vort håb med den politik, vi lægger frem, at denne kursstigning kan fortsætte, og at vi kan få det rentefald, der kan gøre boligbyggeriet billigere, der

kan gøre erhvervslivets omkostninger billigere, der kan gøre investeringsudgifterne lavere her i samfundet, så det bliver billigere at beskæftige mennesker, så det bliver lettere at skaffe nye arbejdspladser for vort erhvervsliv.

Må jeg så gå til sværvægteerne i debatten her, de socialdemokratiske deltagere. Hr. Per Hækkerup sagde jo også, at vi var imod momsen i fjor. Han spurgte os direkte: hvorfor stemte I imod momsen i marts i fjor, når I nu vil have den forhøjet? Hr. Per Hækkerup var jo formand for det udvalg, der dengang skulle forsøge at skabe et forlig, og hr. Per Hækkerup ved jo godt, at han havde fået et forlig med det konservative folkeparti i hvert fald, hvis han havde kunnet tilbyde os sammen med momsen besparelser på de offentlige udgifter blot i nogen grad af det størrelsesforhold, vi nu kan gennemføre dem i, hvis han havde kunnet tilbyde os opsparingsordninger for fremtiden — men det kunne han ikke; han kunne tilbyde os, at de, der var der, skulle fjernes — hvis han havde kunnet tilbyde os i fjor, at man beholdt de daværende afskrivningsregler, og at der ikke blev stillet krav om, at de skulle skærpes til ugunst for produktionen, hvis han kunne have tilbudt os, at renteudgifterne skulle nedsættes. Hvis han altså åbent havde tilbudt besparelser og opsparingsordninger, bedre afskrivningsregler og nedsættelse af rentebelastningen for erhvervslivet, så havde han fået sit momsforlig, måske ikke med hr. Aksel Larsen og hr. Sigsgaard, men så med os andre her i salen. Et økonomisk middel må ses i forbindelse med den økonomiske sammenhæng, hvori det fremføres.

Det, der er meningen nu, er jo netop at prøve på at skaffe et bedre klima for vort erhvervsliv, og jeg vil da ikke bestride, at nogle af de tanker, som her kommer til udtryk, var med i den daværende regerings 13 punkts program, men da momsen blev vedtaget i marts i fjor, var der ikke noget 13 punkts program. Ved den lejlighed var det, det røde kabinet blev institueret.

Hr. Per Hækkerup var inde på spørgsmålet om kompensationsreglerne til de laveste indkomster, og det er jo givet, at regeringen har været inde i en overvejelse: skal vi vælge persontilskud, skal vi vælge det, som vistnok er faldet mange folk i øjnene i det